

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
ในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่

The development of English communication skills
for tourism in the cultural sites of Phrae Province

พระมหาฉัตรเทพ พุทธชาโต¹, สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ², สายสมร วิทยศิริ³

Phramaha Chatthep Phutthachato¹, Saipin Rungwattanakit², Saisamorn Vittayasiri³

วิทยาลัยสงฆ์แพร่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย¹,

วิทยาลัยสงฆ์แพร่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย²,

สมาคมพัฒนาสตรีจังหวัดแพร่³

Phrae Buddhist College, Mahachulalongkornrajavidyalaya University¹,

Phrae Buddhist College, Mahachulalongkornrajavidyalaya University²,

Phrae Province Women' Development Association³

Corresponding Author Email: watsungman.phrae@gmail.com

Received: Oct 26, 2023

Received in Revised: Nov 14, 2023

Accepted: Nov 21, 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษารูปแบบและสำนวนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ 2) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ และ 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและนักท่องเที่ยว เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งวิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผลการวิจัยพบว่า

การวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบและสำนวนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับพื้นที่แห่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย 1. วัดสูงเม่น 2. บ้านวงศ์บุรี 3. วัดพงษ์สุนันท์ 4. วัดจอมสวรรค์ 4. คุ่มเจ้าหลวง 5. สถานีรถไฟบ้านปิน 6. วัดสะแล้ง และ 7. วัดศรีดอนคำ โดยมีประเด็นในการศึกษาประกอบด้วย ความเป็นมา ความสำคัญ การเปลี่ยนแปลง แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ทำให้ทราบว่าแต่ละพื้นที่ยังมีการจัดทำเนื้อหาทางด้านภาษาอังกฤษน้อยมาก โดยในเบื้องต้นมีเฉพาะ 2 แห่งคือ วัดสูงเม่นและวัดพงษ์สุนันท์ที่มีการดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่วนที่เหลือยังไม่ได้มีการดำเนินการแปล ซึ่งทีม

วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของแต่ละแห่งและมีการดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้เป็นข้อมูลสืบค้นต่อไป

ผลการประเมินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ด้านเนื้อหา พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ความสอดคล้องกับพื้นที่ ภาษาที่ใช้มีความถูกต้อง ชัดเจนและเข้าใจง่ายการสื่อความหมายของเนื้อหาที่เข้าใจง่ายต่อการเรียนรู้ และเนื้อหา มีความสอดคล้อง ต่อเนื่อง และเพียงพอ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และถ่ายทอด พบว่า รูปแบบการนำเสนอมีความชัดเจน เข้าใจง่าย มีการแนะนำ ชี้แนะอย่างเหมาะสม และมีความหลากหลายในการนำเสนอเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

คำสำคัญ: การสื่อสาร, การท่องเที่ยว, วัฒนธรรม

Abstract

The research study “The development of English communication skills for tourism in the Phrae cultural sites” The objectives of this research are 1) to study English patterns and expressions for tourism in the Phrae Province cultural sites; Communicate English for tourism in the Phrae Province cultural sites, and 3) to assess the satisfaction of using English for tourism in the Phrae Province cultural sites of the trainees and tourists. It is a combination of research in Qualitative research and quantitative research. (Quantitative Research) In the field, the results of the analysis showed:

Research to study English patterns and expressions suitable for the cultural area of Phrae Province. The researcher determined 7 areas: 1. Wat Sung Men, 2. Ban Wong Buri, 3. Wat Pong Sunan, 4. Wat Chom Sawan, 4. Khum Chao Luang, 5. Ban Pin Railway Station, 6. Salang Temple and 7. Wat Si Don Kham's study issues include background, importance, change. Area development approach It was made aware that very little in each area was written in English. Initially, there were only two locations, Wat Sung Men and Wat Pong Sunan, which have been translated into English for foreign tourists. The research team has collected the basic information of each place and be translated into English.

The results of the assessment on the development of English communication skills for tourism in the Phrae cultural sites of the content were found that the assessment results on the development of English communication skills for tourism in the Phrae cultural sites Consistency with space the language used is correct. Clear and easy to understand, the meaning of the content is easy to learn. And the content was consistent and sufficient in the process of learning and transfer, found that the format of the presentation was clear, easy to understand, with appropriate guidance. And there are a variety of presentations to achieve the learning.

Keywords: Communication, Tourism, Traditional

บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของโลกและเกือบประเทศบนโลกในยุคปัจจุบัน การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นสินค้าหลักในระบบการค้าระหว่างประเทศอย่างรวดเร็วและในหลายประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสำคัญอยู่ใน 10 อันดับแรกในอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศนั้น ๆ อีกด้วย รวมถึงมีธุรกิจหลายประเภททั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ด้านการขนส่ง ที่พัก อาหาร และธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งผลผลิตหลักที่นักท่องเที่ยวซื้อโดยตรงคือบริการ กับที่เกี่ยวข้องทางอ้อม ได้แก่ การผลิตสินค้า เป็นต้น รวมเป็นการซื้อสินค้าและการบริการ และสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ถือเป็นการส่งสินค้าออก อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศที่สำคัญทั้งการลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นอกจากผลประโยชน์จะตกอยู่ภายในประเทศ ยังช่วยสร้างงานอาชีพ เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ขณะที่ด้านสังคม การท่องเที่ยวเป็นการพักผ่อนที่ช่วยลดความตึงเครียด พร้อมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้มาเยือนและเจ้าของท้องถิ่น ในด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ นอกจากนี้ทางด้านสังคม การท่องเที่ยวก็เป็นการพักผ่อนที่ช่วยลดความตึงเครียดพร้อม ๆ กับสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้มาเยือนและเจ้าของท้องถิ่น จึงเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยเฉพาะในปัจจุบันการใช้อินเทอร์เน็ต รวมทั้งอุปกรณ์เทคโนโลยี ดิจิทัล ได้มีบทบาทอย่างมาก ส่งผลให้ผู้คนมีพฤติกรรมและวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งการค้นหาข้อมูล การเข้าถึงข้อมูล การเผยแพร่ข้อมูล และการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น การดำเนินงานทางด้านธุรกิจหรือธุรกรรมต่าง ๆ มักเกี่ยวข้องกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผ่านคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กโทรศัพท์มือถือ เพื่อไวใช้งาน ติดต่อสื่อสาร และอำนวยความสะดวก (สำนักวิชาการ สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2561) การส่งเสริมนโยบายการท่องเที่ยวในปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีช่วยให้การวางแผนเดินทางด้วยตนเองง่ายขึ้น เมื่อเทคโนโลยีพร้อมรองรับ และผู้บริโภคพร้อมใช้และเชื่อมั่นในการใช้ ธุรกิจบริษัททัวร์ หรือ Travel Agent ซึ่งเป็นตัวกลางประสานกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวในประเทศปลายทาง จึงปรับตัวจาก Offline มาสู่ Online มากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดธุรกิจในรูปแบบ Online Travel Agencies (OTAs) เช่น Expedia Booking.com Agoda หรือ Traveloka ซึ่งให้บริการที่พัก และ Hi5 หรือ Klook ซึ่งให้บริการอื่น ๆ เช่น ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงการคมนาคมภายในเมือง บริการเหล่านี้นอกจากจะช่วยเรื่องการวางแผนการเดินทางด้วยตนเองแล้ว ยังช่วยในการเปรียบเทียบราคาและคุณภาพการให้บริการและจัดการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับตนเองได้ดีที่สุด (นุจรี นิमितกมลชัย และชลลสา กัลยาณมิตร, 2562) เนื่องจากประเทศไทยทั้งภาครัฐและเอกชนได้ให้ความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตสามารถช่วยยกระดับและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้ แต่สังคมที่เปิดกว้างพร้อมรับการเข้ามาของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและกระแสสังคมออนไลน์ส่งผลให้สังคมนั้นมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นหลายเท่าตัว เนื่องจากการท่องเที่ยวต้องเกี่ยวข้องกับภาคธุรกิจหลายฝ่าย ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่หลากหลาย

ปัจจุบันพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเปลี่ยนเป็นเน้นการเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ หรือ มีส่วนในการดำเนินกิจกรรมร่วมกับเจ้าของวัฒนธรรมนั้น เน้นการเรียนรู้ ประสบการณ์ที่แท้จริงจากการท่องเที่ยว โดยต้องการมีส่วนร่วม การศึกษาเรียนรู้ รวมถึงการใช้ชีวิตร่วมกับเจ้าของ สถานที่ให้มีความสำคัญถึงความผูกพันของผู้มาเยือน

กับเจ้าบ้าน หรือ เจ้าของพื้นที่วัฒนธรรม การท่องเที่ยวเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อก่อให้เกิดความจดจำ และได้รับประสบการณ์ที่ประทับใจจากการท่องเที่ยว จึงได้เกิดการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ (จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด และคณะ, 2561: 156–187) คือ การท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ (Experiential tourism) อีกทั้งการท่องเที่ยวส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นผลของการท่องเที่ยวอาจไม่ได้ส่งผลต่อการทำให้วัฒนธรรมของท้องถิ่นต้องเปลี่ยนแปลงอย่างทันทีทันใด แต่อาจเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ และวัฒนธรรมภายนอกที่แตกต่างจากของตนมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแต่ต้องไม่ลืมคุณค่าวัฒนธรรมเดิมของตนด้วย ผลของการท่องเที่ยวทำให้ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมที่เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นเหตุให้มีการมีการช่วยกันรักษาสภาพภูมิทัศน์ของสิ่งแวดล้อมในชุมชน เพื่อสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น และสามารถอาศัยรายได้จากการท่องเที่ยวมาสนับสนุนในการดูแลรักษาสีเขียวของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ อันเป็นการนำทรัพยากรการท่องเที่ยวมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า (ฉันทิช วรรณถนอม, 2552)

แหล่งเรียนรู้ในพื้นที่จังหวัดแพร่มีความหลากหลาย และเป็นพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่จะต้องพัฒนาผู้ที่ดูแลหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษสำหรับใช้ในแหล่งเรียนรู้หรือแหล่งท่องเที่ยว นั้น เพื่อให้เกิดการสื่อสาร การให้ข้อมูลที่เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่มีความสำคัญต่อนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่แหล่งเรียนรู้ได้รับทราบเกี่ยวกับ ประวัติ ความเป็นมา การดำเนินการ เนื้อหาที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่อย่างถูกต้อง

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ เพื่อมุ่งเน้นศึกษารูปแบบและสำนวนภาษาอังกฤษที่มีความเหมาะสมกับแหล่งเรียนรู้เพื่อนำไปพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาทักษะและการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสมเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบข้อมูลพื้นฐานที่ตรงกับแหล่งเรียนรู้ และให้เกิดความประทับใจของนักท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและสำนวนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่
2. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและนักท่องเที่ยว

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในโลกยุคปัจจุบัน ทักษะภาษาอังกฤษที่ดีกลายเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากภาษาอังกฤษกำลังจะกลายเป็นภาษาโลกที่เราทุกคนต้องฝึกฝนตลอดเวลา การเรียนภาษาอังกฤษมา

ลักพักแล้วแต่ก็ยังไม่รู้สึกว่าจะตัวเองสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วสักที หรืออาจจะผ่านช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้ที่ยากลำบากนี้ไปได้ยังงั้น ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความเฉลียวฉลาดสักเล็กน้อยบวกกับความมานะอุตสาหะแต่โชคดีที่ตอนนี้ทุกอย่างมันง่ายกว่าแต่ก่อนมาก โดยกระบวนการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน อีกทั้งยังมีแนวคิดที่เน้นการแก้ไขปัญหาในการสื่อสารเป็นหลัก หมายถึง การที่ผู้ใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหา หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะที่พูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นความยากลำบากในการพูดภาษาเป้าหมาย เนื่องจากขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หรือวัฒนธรรมของผู้พูดเอง จึงจำเป็นต้องใช้กลวิธีทางการสื่อสารเข้าไปแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างฉับพลัน นอกจากนี้ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (psycholinguistics) ได้พูดถึงกลวิธีเพื่อการสื่อสารเป็นการวางแผนของผู้พูดเพื่อแก้ไขปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ รู้โครงสร้างไวยากรณ์ และวัฒนธรรมทางภาษา โดยผู้พูดอาจทำไปโดยไม่รู้ตัว ปัญหาของการสื่อสารอาจจะเป็นปัญหาของผู้พูดฝ่ายเดียวโดยไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นระหว่างการสนทนากับคู่สนทนา แนวคิดที่สอง เน้นการสื่อสารในสถานการณ์ทั่วไป (CANALE & MICHAEL, 1980: 1-47) โดยไม่ได้คำนึงว่าจะเกี่ยวข้องกับการแก้ไขอุปสรรคทางการศึกษาหรือไม่ กลวิธีเพื่อการสื่อสารในแนวคิดนี้ หมายถึงการที่ผู้พูดพยายามใช้เทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดการต่อรองความหมาย ให้เข้าใจตรงกัน (Littlewood, William, 1995: 1-8) ในปัจจุบันนี้ผู้เรียนและนักวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาที่สองกำลังให้ความสนใจกับกระบวนการเรียน (learning process) มากกว่าผลของการเรียน (learning product) และให้ความสำคัญที่พฤติกรรมของผู้เรียนมากกว่าพฤติกรรมของครู ให้ความสนใจทักษะการสื่อสารทางภาษามากกว่าความสามารถทางไวยากรณ์ (Ellis, R., 1994: 73)

2. แนวคิดเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรม

แหล่งการเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในชุมชนเป็นแหล่งการศึกษาตลอดชีวิต ที่ครูและนักเรียนสามารถนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเป็นสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติสภาพแวดล้อมทางสังคม และวัฒนธรรม สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงสถาบันต่าง ๆ ตลอดจนบุคคลสำคัญในชุมชน (Good, Carter V., 1973: 33) โดย แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ (หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา, 2544: 153) ถือได้ว่าเป็นแหล่งความรู้ทางวิทยาการ และประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้รู้แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นคนคนแห่งการเรียนรู้ เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารสารสนเทศและประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้รู้แสวงหาความรู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นคนคนแห่งการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2544: 95) นอกจากนี้แหล่งหรือรวม เป็นสถานที่ศูนย์รวม ที่ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสาร ความรู้และกิจกรรมที่มีกระบวนการเรียนรู้หรือกระบวนการเรียนการสอนที่มีรูปแบบแตกต่างจากกระบวนการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ กำหนดเวลา เกิดการเรียนรู้ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของผู้เรียน การประเมินและการวัดผลการเรียนมีลักษณะเฉพาะสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ไม่จำเป็น ต้องเป็นแบบเดียวกับการประเมินผลในชั้นเรียน

3. แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

วัฒนธรรมถือว่าเป็นผลผลิตของส่วนรวมที่มนุษย์ได้เรียนรู้มาจากคนอื่นแต่ก่อนสืบต่อเป็น ประเพณีกันมา เป็นสิ่งที่แสดงถึงความรู้สึก ความคิดเห็น ความประพฤติ และกิริยาอาการหรือการกระทำใดๆของมนุษย์ในส่วนรวมลงรูปเป็นพิมพ์เดียวกัน และสำแดงออกมาให้ปรากฏเป็นภาษา ศิลปะ ความ เชื่อถือ ระเบียบประเพณี ลักษณะพื้นฐานของวัฒนธรรมเช่นนี้เป็นสิ่งสากลที่พบได้ในสังคมมนุษย์ทุกแห่งหน (Hitchcock, k. R., 1997) องค์ประกอบ พื้นฐานของวัฒนธรรมที่กล่าวมาล้วนเกี่ยวข้องต่อกันอยู่เสมอ การที่องค์ประกอบส่วนหนึ่งส่วนใดไม่ทำหน้าที่ เกื้อหนุนกับองค์ประกอบอื่นย่อมส่งผลกระทบระบอบใหญ่หลวงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สภาพเช่นนี้ นำมาซึ่งความสับสนและความขัดแย้ง บทบาทหน้าที่แต่ละส่วนของวัฒนธรรมมีต่อกันจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ (Smith, V., 2003) ดังจะอธิบายได้จากประเพณีการแห่ขบวนและงานบุญบั้งไฟที่จัดขึ้นมาก็เพื่อความ อุดมสมบูรณ์จากดินฟ้าอากาศ ขณะที่การร่อนน้ำดำหัวผู้ใหญ่ในเทศกาลสงกรานต์หรือการเซ่นไหว้บรรพบุรุษ ในวันตรุษจีนก็สัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคม นอกจากนี้วัฒนธรรมแต่ละแห่งต่างมีความหมายเฉพาะของตน ผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมมีเหตุผลต่อการ แสดงออกในวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดกันมานั่นนานที่สามารถอธิบายได้ว่า การไหว้ผีตะกวดของชาวเขมร จังหวัดสุรินทร์หรือการรำผีหมอของชาวมอญในจังหวัดต่าง ๆ มีความสำคัญอย่างไรต่อการคงอยู่ของกลุ่มตน (McIntosh, R.W., & Goeldner, C. R., 1986) อีกทั้งวัฒนธรรมเกิดจากการลอกเลียนแบบอย่างที่มีมาก่อนหน้า คนชั้นหลังจะปรับเปลี่ยนรูปแบบ วัฒนธรรมที่รับมาให้เข้ากับเงื่อนไขตามยุคสมัยของตน การเปลี่ยนแปลงและสืบเนื่องของวัฒนธรรม จึงเป็นปรากฏการณ์สากล เช่น รูปลักษณ์ของอักษรไทยที่ใช้ในปัจจุบันจึงแตกต่างไปจากอักษรไทยสมัยพ่อขุนรามคำแหงบ้าง ขณะที่อาหารการกิน บ้านเรือนที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรคย่อมมีความ หลากหลายกว่าแต่ก่อนเป็นต้น (Tylor, B.E., 1920, Kuper, A., & Kuper, J., 1996) และยังเป็นมรดกแห่งสังคม ซึ่งสังคมรับมาและรักษาไว้ให้เจริญงอกงาม เป็นผลผลิตของ ส่วนรวมที่มนุษย์ได้เรียนรู้มาจากคนแต่ก่อนสืบต่อเป็น ประเพณีกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งวิจัยในเชิงเอกสาร (Documentary Research) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในภาคสนาม โดยใช้วิธีวิทยาวิจัยการแบบผสมผสาน ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ทำการศึกษาข้อมูลเพื่อนำมาใช้วิเคราะห์ผลการศึกษาเป็นลักษณะแบบประเมินผล โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีการกำหนดกลุ่มกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Simple Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นกลุ่มประชากรที่มีการกำหนดไว้ ดังนั้นการวิจัยนี้จึงมีกลุ่มตัวอย่างสำหรับตอบแบบสอบถาม จำนวน 30 คน

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทำการศึกษาเชิงเอกสาร และการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากพื้นที่เป้าหมาย ประกอบด้วย 1) วัดสูงเม่น 2) บ้านวงศ์บุรี 3) วัดพงษ์สุนันท์ 4) วัดจอมสวรรค์ 5) คุ่มเจ้าหลวง 6) สถานีรถไฟบ้านปิน 7) วัดห้วยอ้อ 8) วัดสะแล่ง เพื่อเก็บข้อมูลในเบื้องต้น เช่น ความเป็นมา ความสำคัญ

การเปลี่ยนแปลง แนวทางการพัฒนาพื้นที่ นำมาวิเคราะห์รูปแบบและแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษารูปแบบและสำนวนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่

การวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบและสำนวนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับพื้นที่แห่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย 1. วัดสูงเม่น 2. บ้านวงศ์บุรี 3. วัดพงษ์สุนันท์ 4. วัดจอมสวรรค์ 4. คุ่มเจ้าหลวง 5. สถานีรถไฟบ้านปิน 6. วัดสะแล้ง และ 7. วัดศรีดอนคำ โดยมีประเด็นในการศึกษาประกอบด้วย ความเป็นมา ความสำคัญ การเปลี่ยนแปลง แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ทำให้ทราบว่าแต่ละพื้นที่ยังมีการจัดทำเนื้อหาทางด้านภาษาอังกฤษน้อยมาก โดยในเบื้องต้นมีเฉพาะ 2 แห่งคือ วัดสูงเม่นและวัดพงษ์สุนันท์ที่มีการดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่วนที่เหลือยังไม่ได้มีการดำเนินการแปลเนื่องจากมองว่านักท่องเที่ยวที่เข้ามาส่วนมากนั้นเป็นคนไทย ซึ่งทีมวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของแต่ละแห่งนำมาเป็นฐานข้อมูลและจะมีการดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้เป็นข้อมูลสืบค้นในลำดับต่อไป

2. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่เป้าหมายทั้ง 7 แห่ง มีการนำผลการศึกษามาจัดทำเป็นเอกสารเพื่อเผยแพร่และทำให้ผู้ดูแลแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 7 แห่งสามารถนำไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม รวมถึงการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้ดูแลผ่านการฝึกฝน อบรม ถ่ายทอดจากผู้วิจัย ซึ่งมีเนื้อหาจากการศึกษาที่มีการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และมีการนำไปเป็นเอกสารประกอบการฝึกปฏิบัติ/อบรม ซึ่งเป็นกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ ในกระบวนการนี้เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและค้นคว้ามาวิเคราะห์และแปลเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งผลจากการดำเนินการจะได้ข้อมูลเบื้องต้นทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อนำมาเป็นเอกสารประกอบการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. ขั้นอบรม เป็นกระบวนการนำเนื้อหาที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษมาจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยให้นำเอาเนื้อหาจัดอบรมสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับแหล่งพื้นที่เรียนรู้ทางวัฒนธรรมทั้ง 7 แห่ง รวมถึงผู้ที่สนใจแหล่งพื้นที่การเรียนรู้ทั้ง 7 แห่ง โดยกระบวนการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นการฝึกปฏิบัติสำหรับผู้เข้าร่วมอบรม โดยให้นำเนื้อหาของแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมทั้ง 7 แห่งมาเป็นเนื้อหาสำหรับการจัดอบรม และวิทยากรที่จัดอบรมคือผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดีและมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

3. ขั้นลงพื้นที่ ในกระบวนการลงพื้นที่เป็นขั้นตอนหลังจากการอบรมเนื้อหาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการลงพื้นที่เพื่อทดลองปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บรรยายในสถานที่ด้วยการจำลองสถานการณ์จริง โดยมีการสลับกันเป็นผู้บรรยายและผู้ฟัง จำลองสถานการณ์เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการอบรมได้เกิดประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่โดยการพูดบรรยายจากสถานการณ์จริง ในสถานที่จริง

4. ขั้นสรุป เป็นกระบวนการสัมมนาหลังจากขั้นตอนของการลงพื้นที่จริง ในขั้นของการสรุปนั้นเป็นการรวมจากขั้นการอบรมเนื้อหาและขั้นการลงพื้นที่ ซึ่งทั้งสองขั้นตอนนั้นเป็นการเอาองค์ความรู้ที่ได้รับจาก

การศึกษาอบรมและการลงพื้นที่ที่นำเสนอและวิพากษ์ในกระบวนการศึกษา เนื้อหา และการนำเสนอจากการปฏิบัติหน้าที่จริงในแหล่งพื้นที่เป้าหมายที่กำหนดเอาไว้ ซึ่งเนื้อหาที่ผู้สนใจเข้าร่วมอบรมนั้นมีความกระชับและเข้าใจได้ง่าย นำมาเป็นข้อมูลสำหรับการนำเสนอในเบื้องต้นได้เป็นอย่างดี ในบางครั้งปัญหาในด้านการใช้และการสื่อสารภาษาอังกฤษจะไม่ค่อยจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอจึงจะทำให้เกิดการพัฒนาดำเนินการได้ดียิ่งขึ้นต่อไป และในการชี้แนะแนวทางการพูด การนำเสนอ กระบวนการศึกษาที่ได้รับการถ่ายทอดเป็นอย่างดี มีความเข้าใจและเป็นกันเองอย่างที่สุด จึงทำให้ผู้สนใจเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว มีความกล้าที่จะนำเสนอได้อย่างเป็นกันเองในสถานการณ์ที่จำลอง

5. ขึ้นประเมินผล การประเมินผลความสำเร็จและความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากกระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนเสร็จสิ้น ซึ่งผลของการประเมินความสำเร็จและความพึงพอใจทำให้ทีมวิจัยมีความพึงพอใจเนื่องจากมีผลการประเมินในระดับที่ดี รวมถึงผลการแสดงความคิดเห็นที่ทำให้เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจที่จะพัฒนาแนวทางและกระบวนการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในอนาคตอีกต่อไป

3. ประเมินความพึงพอใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและนักท่องเที่ยว

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ มีการประเมินผลหลังการดำเนินการฝึกฝน อบรม ถ่ายทอดผลจากการศึกษาวิจัยให้กับผู้สนใจ รวมถึงผู้ที่ดูแลพื้นที่แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม มีผลการประเมินดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้สนใจเข้ารับการอบรมเป็นหญิง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 และเป็นชาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00

ประสบการณ์ทำงานในพื้นที่ พบว่า ผู้สนใจมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่ 6-10 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 มีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่ 1-5 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

ผลการประเมินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ด้านเนื้อหา พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.22$, $SD=0.610$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความสอดคล้องกับพื้นที่ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}=4.55$, $SD=0.497$) ภาษาที่ใช้มีความถูกต้อง ชัดเจนและเข้าใจง่าย อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.35$, $SD=0.572$) การสื่อความหมายของเนื้อหาที่เข้าใจง่ายต่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.00$, $SD=0.447$) และเนื้อหา มีความสอดคล้อง ต่อเนื่อง และเพียงพอ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.00$, $SD=0.548$)

ผลการประเมินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และถ่ายทอด พบว่า ผลการประเมินเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และถ่ายทอด อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.30$, $SD=0.624$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบการ

อภิปรายผลการวิจัย

๒
ขอเสนอแนะ

๒ เอกสารอ้างอิง

จันทน์ วรรณธนม. (2552). “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว”. กรุงเทพมหานคร : สามลดา.

- นุจรี นิमितกมลชัย และชลลิส กัลยาณมิตร. (2562). “การท่องเที่ยวยุคดิจิทัลและนัยต่อรายรับภาคการท่องเที่ยวไทย”. ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- ปัญญา สุนันดา และพระครูโกวิทธรรมวาทิ, (2561). “การพัฒนาทักษะการพูดออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่”. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ มจร วิทยาเขตแพร่*. 4(1). มกราคม – มิถุนายน.
- สำนักวิชาการ. (2561). “การท่องเที่ยวไทยในยุคดิจิทัล” สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา. (2544). *การพัฒนาและการใช้แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียน และท้องถิ่นเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนา.
- ไม่ปรากฏ. (2563). *พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ*. <https://th.wikihow.com/พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ>. [ออนไลน์]. 31 มกราคม.
- CANALE & MICHAEL. (1980). *Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. Applied Linguistics*.
- Ellis. R. (1994). *The Study of Second Language Acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Good. Carter V. (1973). *Dictionary of education*. 3rd. New York: McGraw–Hill.
- Hitchcock. k. R. (1997). Cultural. Economic and Environmental Impact of Tourism Among Kalahari Bushmen. In E. Chambers (2^{Ed}.). *Tourism and Culture: An applied perspective*. NY: State University of New York Press. Albany.
- Kuper. A. & Kuper. J. (1996). *The Social Science Encyclopedia*. In A. Kuper & J. Kuper (Eds.). *The social Science Encyclopedia* (2nd Ed.). London: Routledge.
- Littlewood. William. (1995). *Communicative Language Teaching*. Great Britain: Cambridge.
- McIntosh. R.W. & Goeldner. C. R. (1986). *Tourism: Principles. Practices. philosophies* (5th ed. Ed.). NY. USA: Wiley.
- Smith. V. (2003). *Cultural Tourism Studies*. NY: Routledge.
- Tylor. B.E. (1920). *Primitive Culture*. NY. USA.: J.P. Putnam’s Son.